

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

16. Linguæ vsu priuatus, prophetię dono ornatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

mellicum praesto esto exemplum. P. Ferringo, vnus è Societate I. E. S. V., qui magna sanctitatis fama Leuixæ diem suum obiit, ipse multis annis cæcus, tribus cæcis visum reddidit: adeo liberaliter cum eo egit Deus, vt pro duobus sex illi oculos redderet. Neq; est rarus hic, apud diuinum tribunal agendi modus, vt sinat sanctos suos, quod ipsi non habent, alijs impertiri. Ita ab ægro, ac morituro S. Episcopo Cuthberto sanitate accepit, qua diu caruit, Vualchstod. Quod miraculum cum narraffet venerabilis Beda, colophonem hunc addidit: *Non autem dubitandum, superna pietatis hoc dispensatione procuratum, vt qui multos antea sospes adhuc, valensq; curauerat, hunc quoq; moriturus curaret; quatenus hoc quoq; indicio pateret, etiam corpore infirmatus vir sanctus, quantum spiritu valeret. In qua profecto curatione sequebatur exemplum sanctissimi & reuerendissimi patris Aurelij Augustini episcopi, qui dum pressus infirmitate, qua & mortuus est, decumberet, venit quidam cum suo agrote, rogans, vt eidem manus imponeret, quò saluus esse posset. At ille, Si, inquit, aliquid in his possem, mihi hoc utiq; primitus prestitissem. Rursus is, qui venerat, Te, inquit, visitare iussus sum: siquidem in somnis dictum accepi, Vade ad Augustinum episcopum, vt eidem manus imponat, & saluus erit. Quo ille audito, mox agrotanti manum benedicens imposuit. Nec mora sanatum ad propria remisit. Hæc Beda. E quibus videre est, multos alijs sanitate atque vitam à Deo, manifesto sanctitatis argumento, impetrare, qui ipsi animam efflant, in oculis atque manibus eorum, quos sanauerunt. Ostendit enim sapientissimus mundi Gubernator, eos, dum minorant alijs, maioribus dignos esse; & sæpe subducit vires, aut membra corpori, vt animo robur aut lumen addat.*

XVI.

Iean Nider.
l. 2. Formic.
cap. 7.

Quod etiam vicino exemplo potest confirmari. Constantiæ ad lacum Acronianum vir erat, quem à primis incunabulis natura mutum surdumque, fortuna inopem esse voluit, vt haberet vtrinque patientiæ occasionem. Sed quod corpori deerat, animo superabundabat. Vita illi humilis, habitus vulgaris erat, anima sublimis, & virtus à Deo singularis data. Quare vt nulli hominum molestus, ita Numini semper valde addictus fuit, cui corporis & mentis illibata seruebat virginitate.

Ven. Beda in
vita S. Cuth-
berti c. 38.

nitate. Ob quam rem & prophetiæ spiritu scientiaque rerum occultarum fuit ornatus. Quanquam enim linguæ usu destitutus, nutibus tamen multa futura atque arcana indicabat. Experti sunt id viri Religiosi & sæculares; quibus, quod in animo condebant, patefecit; inter quos fuere ij, qui in Patrum Dominicanorum cœnobio Constantiæ vitam debebant; & quidam sacerdos Romam profectus, de cuius sero reditu desperabatur. Nam, morâ nimis protractâ, cùm quæ ad custodiam domus domi relicta erat cognata jam alia consilia agitare cœpisset, mutus iste læta facie, serenis oculis, & ore ad iucunditatem composito ad eam cucurrit, hilarique manuum complosione virgini haud obscure significavit aduentum sacerdotis; qui postero die cum navi appulit. Nutriebat pauperem hunc mutum civis Constantiensis copiosus & opulentus, eumque filij loco habebat. Hic aliquando lacum traiecturus domi conuafabat. Quod ubi vidit mutus, manibus pedibusque obstetit, eique, qua poterat gestuum vehementia, iter dissuasit. Sed surdus, quasi cum surdo egisset, ita non est auditus; neque enim se dominus passus est à consilio dimoueri. Quàm pertinax dominus fuit in proficiscendo, tam constans mansit mutus in dehortando. Quin & domo exeuntem profectus est ad præripia lacus, ubi cùm ei profectionem nullo modo dissuadere posset, tandem circa nauem de littore soluentis manus ad cælum oculosque sustulit, lamentisque & gemitibus ostendit Mecænati suo graue aliquod malum impendere. Neque antea cessauit abeuntem plangere, quàm eum desijt è propinquo videre. Vatem fuisse, exitus probauit. Nam intra paucas horas, coorta tempestate, fluctus nauem & ciuem cooperuerunt. Qui aquis submersus serò agnouit, à muto sibi hoc infortunium esse prædictum; cui Deus linguam & aures ligauit, sed in harum vicem secreta sua patefecit. Quare qui hominum audire voces foris non poterat, Deum audiuit intus loquentem; & qui verbis efferre cogitationes proprias nequibat, nutibus expressit cogitationes diuinas. Quis diuinam accuset prouidentiam cum hominibus sic agentem? Quis non miretur, amet, prædicet eius clementiam tam beneficè punientem?

Zzzzz z

Quis